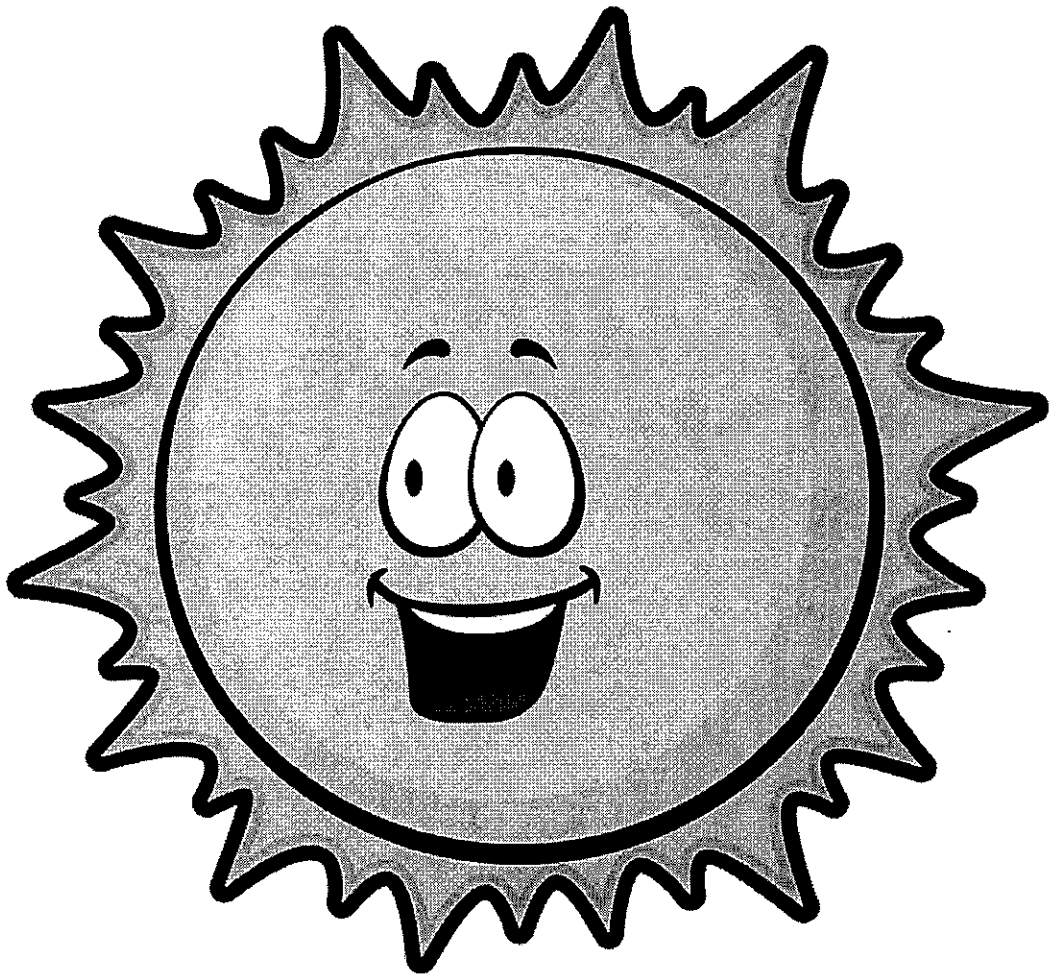

לוח וגיר

קיבוץ גבים

13 באוגוסט 2010

ג' באלול תש"ע

שבת שלום

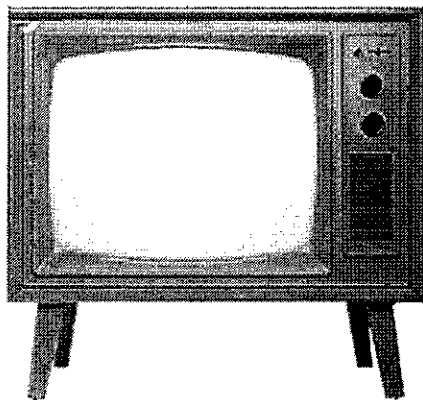
אינטרנט

בימים א' ו-ב' הקרובים (15-16.8.2010), בין השעות 09:00 עד השעה 20:00 ניכנס אני ואיש צוות נוסף, לצורך בדיקת שקע אינטרנט שהותקן בביתכם, וזאת לצורך מיפוי ובדיקה סופית
הבדיקה תבצע עם מכשיר מיוחד ותארך כדקה אחת.
אודה לכם באם תאפשרו לנו לסיים את פרויקט האינטרנט.

שידורי טלוויזיה - עדכון

ביום ג' 10.8 בוצע שינוי במוקד השידורים שלנו, ערוצי הטלוויזיה (הפנימיים – ערוצי הסרטים גולד פאן אקשן ודרמה) שונה המיקום הפנימי שלהם, אפשר על-ידי סריקה אוטומטית של הטלוויזיה לקלוט אותם מחדש.

בהמשך יבוצעו עוד שינויים וזאת על מנת שנוכל לקלוט בממירים דיגיטליים יותר מתוחכמים כדוגמא הממיר המקליט ו-H.D.

בברכה,

אייל בילדר

הודות לכם התורמים, נסענו השבוע לביקור בבית השאנטי בתל-אביב והענקנו את תרומתכם בסך של כ-1,700 ₪.

תודה,

בני המצווה

9.8.2010

הזמנות רכב לראש- השנה

על-מנת שנוכל להיערך לראש השנה,
אנא הזמינו רכב עד יום ד' 18/8/2010.

להזכיר/ם, סדר עדיפויות לרכב גדול:

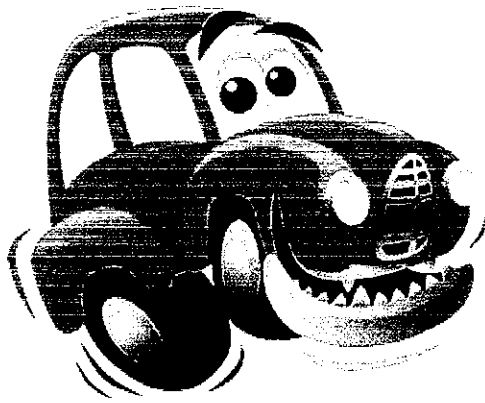
א. משפחה עם שש נפשות ומעלה,
כולל חיילים/ות עד סוף צבא סדיר.

ב. משפחה מורחבת (סבא, סבתא),
כולל חיילים/ות...

ג. מועד ההזמנה.

בברכת שנה-טובה!

גובן

לציבור שלום,

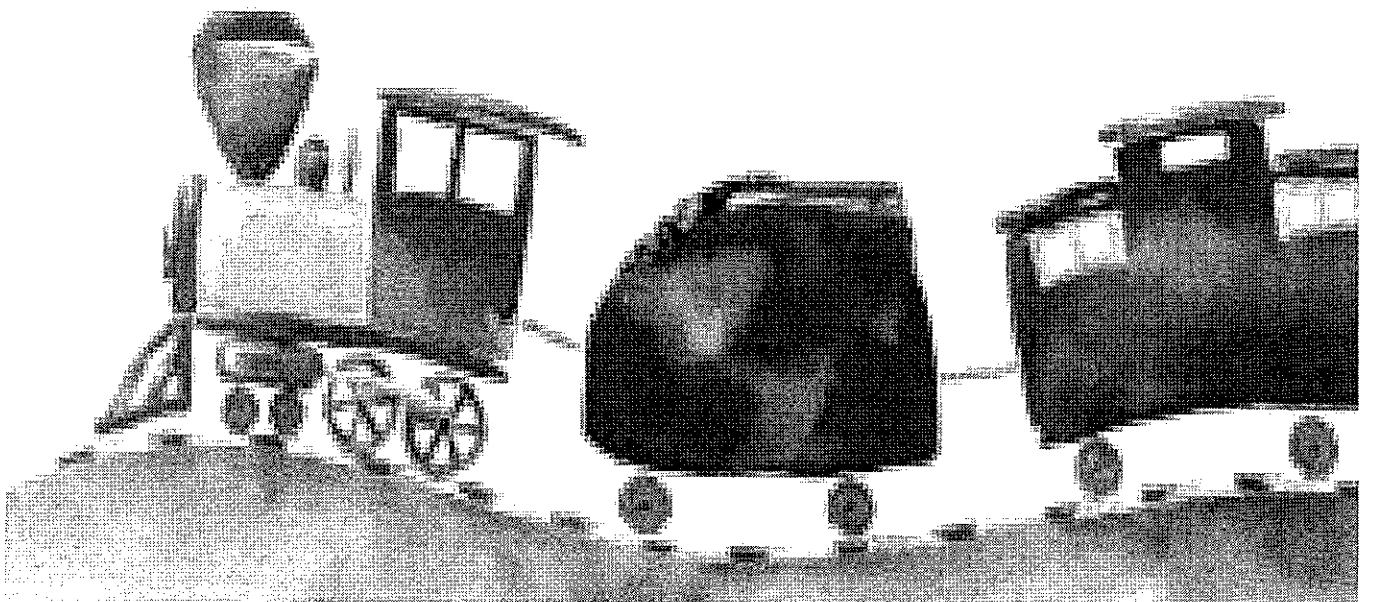
לקראת מסיבת אג המשק שתתקיים בסוף האודש, אנו מבקשים מכם להביא תמונה ישנה ולא מתקופת הילדות ותמונה עדכנית, אנו זקוקים לזה לצורך חידון שנערך במסיבה.

אנא הביאו את התמונות אלי למזכירות ואפשר גם להעביר במייל, עד ליום חמישי 19.8.2010 ורשמו את שמכם על גב התמונה.

לצערנו לא נוכל להבטיח שכל התמונות שיגיעו אכן יופיעו בחידון, אבל נעשה מאמץ.

תודה על שיתוף הפעולה,

ליאת בשם צוות האג

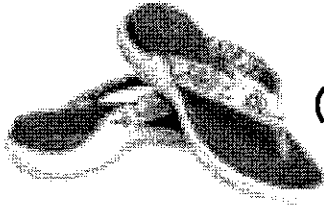

למכירה ב 1/2 מחיר

סנדלי אצבע

crocs

מידה 37 - 38

(דגם מארה"ב)

חדשות לגמרי

צוקי : טל: 08-6802122

050-7960830

קצרות...

מה קורה?

הילדים נהנו בקייטנה אפילו שהיה חם.

היה שבוע שקט מקסאמים! שימשין כר.

זהר לוי קפצה לקפריסין לאיזה סמינר, יחד עם פלסטינים וירדנים.
אולי יעזור במשהו לכיוון שלום או שלא?!

בערך 1/3 מסטודנטים סיימו את לימודיהם או יצאו לחופש. הרבה
מסטודנטים קבעו את ביתם בגבים וגרים כאן כל השנה. כנראה טוב
להם.

תהנו ותזכרו לשתות הרבה,

בריאות

ושבת שלום,

גילה

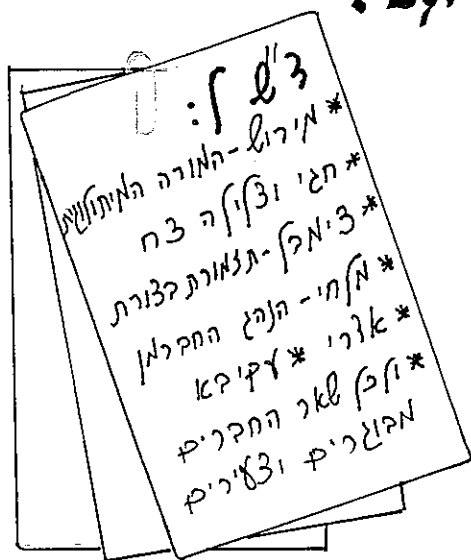
ב"ג"מ" דרך ארץ שווים בזכות החברים הטובים.

אצל כאלה חברים ביקרנו נרגשים
בכדי שחלום נושן נוכל להגשים
שנרקם בפתחן של שנות השישים
ובפעילות לב אנהנו כאן בפגשים
אותן שנים שהעביעו בי החותם
וקרומתן בעבורי מוכחה ולא תיגם.
לכם והחברים :

אברהם סער קלוק

וג'וריא אלמוג

תודה
על הארגון הנפלא
והאירוח המיוחד

לכם והחברים :

אברהם סער קלוק

וב'ורא אלמוג

תודה על הארגון הנפלא
והאירוה המיוחד

על סיור מהנה ומרשים בקיבוץ

ממש יד ביד

והחשבו על זה חברי איך עולמות משתנים

וכמה מדהים לחזור אחור 47 שנים

על כל אלה

אנו מחבקים מנשקים ואוהבים - כל הכבוד

הייתם נפלאים והשאתם טעם של עוד .

קיבוץ גקיה

חקרת הנוצר - 1963 - 1961 - "פאפ"

אוסתר ושלמה כלימי

יופי כואמן י"ז באב התל"ז

זימנה

25.7.2010

ד ש א :
* אירול - האורה האיתולטי
* חגי וציפה 3ח
* צימלן - גנאורת קצרת
* אףתי - הנני החקילין
* אורי * צקי קא
* אפן לאר החקרים
אפני כ"פ וצ"כ כ"פ

על חבל

דדו

כתבתה על אשה (זה לא) שילצה את שתינו על שחר סרי
והבוסה השיוף ביזל-אחנה
הביאו לפרסום
לשלה סרי

אשרת נגר לויט | צילומים: אפי שריר

ההתמחות שלהם היא חילוץ ממערות עמוקות בעזרת אלונקה שתלויה על חבלים. כתבת "ידיעות אחרונות" התנדבה לשמש שכן ניסויים באימון של המדריכים שמכשירים את יחידות העילית של צה"ל כמו 669. על הדרך היא למדה להיאחז באוויר

פרות רועה ומה שנשמע כמו פר מיוחס. במבט ראשון נדמה שהדבר המסוכן ביותר בשטח הוא כוורות הדבורים שבניסה לאוור שיהיה ברור, הפסטורליה הזו מטעה. עצי תאנה גדולים כמבואת המערה אמנם יוצרים אשליה שהארמה נמצאת לא רחוק מאיתנו, אבל מבט מעמיק מגלה את האמת: מרובר באת המערות העמוקות ביותר בארץ. "יש פה דרדרת בעומק 120 מטר", מכריז סגן גל רגב, ראש מרור טג"ח, כאילו שזה לא היה מספיק מלחיץ גם ככה.

ההתארגנות לקראת האימון מתחילה, והצוות מעגן את החבלים בסלעים שנמצאו בסביבת המערה. כל חבל שמונה ונמתח נברק לפחות פעמיים. תשכחו ממשפטי "סמוך עליי" ו"יהיה בסדר" – אף אחד כאן לא לוקה בשאננות, וכולם מוודאים פעם אחר פעם שכל הקשירות במקום, ששום חבל לא משוחרר. "כל חיבור הוא משמעותי מאוד ויכול לחרוץ גורלות", מסביר סגן רגב.

בשלב הזה מהרקים אותי אל האלונקה, תוך הבטחה שמדובר באלונקה חזקה ובלתי שבירה שעשויה מטיטניום, ואו אני יורדת, יחד עם המדריך אמיה אל עומק המערה, כשכמה חבלים מחזיקים אותנו בין שמיים וארץ. אמיה אמנם מרגיע שהחבלים האלה יכולים לשאת משקל כבד, אפילו טונה, אבל לי הם בכל זאת נראים ריקים למדי.

לאחר שנמשכנו בעזרת החבלים לאמצע המערה, אנחנו מתחילים בירידה אל התחתית. אמיה המצויד בחבלים ובפרוטיק – חבל קשירה שמונח על חוזה ליתר ביטחון – רגוע במיוחד. האמת, לא

חיי שלא דמיינתי את המצב הזה. ובכל זאת, לפני שלושה ימים מצאתי את עצמי תלויה בין שמיים וארץ אי שם באזור צפת, כשכל מה שמחזיק אותי הם כמה חבלים, אלונקה וצוות מיומן שאמור להגן על חיי. תנו לי לומר לכם: מרגיע זה לא.

מרור טג"ח, או בשמו המפורש: מדור טיפוס, גלישה וחילוץ, הוא אולי אחד המעניינים והחשודים בים בצה"ל, ולמרות זאת הוא גם אחד המצומצמים שיש. שמונה חיילים צעירים שנושאים על כתפיהם אחריות עצומה.

מטרת המרור היא להכשיר את כל יחידות צה"ל והמשטרה להשתמש בחבלים לביצוע פעילויות ממש לא שגרתיות. זה אולי נשמע לכם כמו משחק ילדים, אבל זה ממש לא כך. למפקקים נספר שבין השאר מכשירים כאן את אנשי יחידת החילוץ הצה"לית, 669 שבבילכם. ואם עדיין יש בניכם מי שלא השתכנע, ארשת הפנים הרצינית של אנשי הצוות לא מותירה מקום לספק: מרובר בעניין מסובך, מורכב ומסוכן.

בלי "יהיה בסדר"

חיילי מרור טג"ח ניצלו השבוע הפוגה בה כשרת היחידות השונות, והגיעו לאזור צפת כדי להתאמן במערת עלמה, הנחבאת בין הרים גבוהים באחד המקומות המקסימים והשקטים בצפון הארץ. בתפקיד התפאורה והקהל: עדר

לגמרי ברור למה, בהתחשב בזה שצוות המדריכים החליט לא לעשות לעצמו חיים קלים. במקום להיעזר בעצים וכסלעים יציבים, הם החליטו ללכת על משהו יותר מאתגר ולנסות לאבטח את החבלים בתוך סלעים קטנים יותר ובעזרת הצובות.

תזונה קטנה ופתאומית של החבל והצעקה "עצור עבודה" מבהירות לי שמהו השתבש. למרבה המזל, כל המונחים המקצועיים נשמעים לי כמו סיניית, מה שעוזר לי לשמור על שלוותי בריעבד התברר שאחת מאבני העיגון השתזרדה, אבל היות שאיבטחו אותנו בצורה מקיפה, זה לא השפיע על התרגיל.

צוות היחידה גם: מדריך לחמים בזמן אימונים: אם קבוצת לחמים צריכה להתאמן באורך של צוקים ולהגיע מקצה הצוק אל מרגלותיו, מדריכי הטג"ח יחקרו את האזור וימצאו עבורם את הדרך המתאימה לעשות זאת. כמי שהיה לוחם בעבר, מעיד סגן רגב כי האחריות של מדריך טג"ח ככזה אפילו מונו של הלוחם. "כל קשירה לא נכונה עלו לה לעלות בחיי אדם", הוא אומר. הוא אומר על כל חילוץ שמתקיים בשטח, אנחנו מקבלים ערכו, ואם יש צורך אנשי יחידות החילוץ גם מתקשרים להתייעץ איתנו".

"אסור שיהיו טעויות, לכן אנחנו מוודאים כל דבר ומאבטחים את העבודה בכמה נקודות כדי שאם משהו ישתחרר עדיין המחולץ יהיה בטוח", אומר בחיוך סמל שחר סרי, אחד המדריכים הוותיקים במרוז. "אנחנו חולמים על חבלים כיום ובלילה, על כל דבר שעלול לקרות. זו אחריות מאוד גדולה".

מכורים לחבל

שמונת מדריכי הטג"ח וכעשרים המילואימניקים של היחידה הם למעשה הסמכות היחידה בארץ לה"כשרת הלוחמים ויחידות החילוץ ולביצוע רענונים. המשמעות היא שמוטלת על כתפיהם אחריות רבה, וכמובן - שהם עוברים בלי הפסקה. מדי שנה הם מכשירים כמאה שוטרים וחילים לשימוש בחבלים בכל המצבים: טיפוס וגלישה במערות ועל מצוקים שבהם מסוקים וכלים אחרים לא יכולים לפעול. הצוות המצומצם הזה אחראי גם להכשרת יחידות מובחרות בגלישה וטיפוס במקומות בלתי אפ-

ההתחלה הרשמית של תחום הגלישה והחילוץ בארץ הייתה לאחר מלחמת יום הכיפורים, כשהגיע מארה"ב ציוד חבלים וגלישה. עם השנים הלך התחום והתפתח, עד שלפני שלוש שנים עבר ממרכז הכובד הקרבי בווינגייט אל מתקן אדם, תחת מדור אפק של יחידת הלוחמה בטרור. בכל שבוע מכשירים במקום שמונת חיילי הסריח של היחידה את הלוחמים הכי מוכתרים של צה"ל. ולמרות זאת - אולי בגלל הצוות המצומצם

ואולי משום שאת רוב הטיפורים המעניינים לא ניתן לספר - מעטים, אם בכלל, שמעו על היחידה שאחוזי ההצלחה בגיבוש ובמינום שלה משתווים לאלה של יחידות מובחרות ביותר. כן, למשל, מתוך 13 חיילים שביגשו לגיבוש במחזור האחרון, רק שלושה הצטרפו בסופו של דבר למדור. "אנחנו מקפידים על רמה מקצועית מאוד גבוהה, אחריות וכושר גופני", מסביר רגב. "המדריכים עוברים הכשרה בת תשעה חודשים, שבמהלכה הם כל הזמן על החבל וגם מצטרפים לחילוץ". גם לימודי פיזיקה וכימיה הם חלק ממסלול ההכשרה, והמדריכים לומדים לחשב משקלים וזוויות, מתעמקים בהומרים שמהם עשויים החבלים ובכלים שמשמשים אותם. "המדריכים צוברים ידע מקצועי רחב ברמה כזו שהם יכולים להסתכל על

סלע ולהעריך במבט כמה הוא שוקל. אם הם יטעו בהערכת משקל אפשר לאבד חיים", אומר רגב. "מתמכרים ליחידה", מחייך סמל סרי כשאני שואלת איך מתמודדים עם האחריות הכבדה והאתגר. "כולנו מכורים לחבל ועוסקים בזה 24 שעות ביממה, גם בסופי שבוע". עד כה ניסו להתקבל למדור רק מעטים יחסית, בעיקר בעקבות סיפוריהם של חברים ששירתו בו. אלא שבשל עומס העבודה המוטל על כתפי שמונת המדריכים, מבקשים כעת בצה"ל להרחיב את השורות ולפתוח את האפשרות הזו גם למי שלא הכיר אותה. "נפח העבודה גדול מאוד ויש הרבה לאן להתפתח בפעילות היחידה", ממליץ רגב. "השאיפה שלנו עכשיו היא להכפיל את מספר המדריכים שלנו".

סימה שלי, סימה של כולם

סימה באר זיל

את, שמעולם לא התחתנת, היית בת הווג של כולנו. כותבת ברבים על האישי, יודעת הכל - יודעת טפחיים ומספרת אך טפח וגם אותו עוטפת בעט מחייכת, מפוייסת ובעיקר אוהבת. ידעת להפוך אותנו, מאות חברייך, לנושא שהציבור קורא עליו, מכיר אותו ומעודכן בו לפרטי פרטים, אולם גם לאחר עקיצה, צביטה קלה או סתם חשיפה אישית - השארת אותנו, חברייך, מצפים שתרימי את הטלפון בשנית, ותשאלו בקולך הקולני: "שושיק, מה חדש?" וכשהתמהמת, חשתי לרגע נשכח ונעזב.

גדולה היית סימה - בכל מימה. החיבוק הדובי שלך העביר חום ואהבה שמעטים יודעים לתת. היית גדולה כל כך שהיה בך מקום לאהבה שתספיק לכולנו. היה בך שילוב מדהים של האוון הפרטית והדיסקרטית יחד עם העט הציבורית החשופה לכל, ועדיין ראיתי בך את אשת הסוד שלי.

ידעתי כי מה שנאמר מפיה הוא שילוב נדיר של לב גדול וענק, ראש חושב ושקול ויד מחזקת ומעודדת, שלעולם רק תתמוך ות...

כשם שידעת ללכת איתי ועם החברים במסלול החיים רב השנים, כך אף תכונת את הפרידה, פרידה אשר נכפתה עליך ועלינו מבלי שהתייעצו עמך. כולנו התייצבנו, אך לפני שבועות ספורים, למסיבה את ואנו, חברייך, ידענו היטב את גודל הדין הקטלני באתי לחבק ויצאתי מחובק, באתי לתת תקווה (אשר אומר ואתוודה היום כלל לא הייתה בי באותה עת) ואת זאת אשר שידרת את אותה תקווה למאות הקרואים. נדמה לי, סימה שלי, כי בפעם הזאת, לראשונה הסתרת מאתנו במעטה של מסכת קרנבל מחייכת, את האמת המרה. אימצת אותנו אחד אחד אל הלב והגוף, אשר כבר לא היו כמו פעם - אך החום והאהבה נותרו, והבשר כאילו כבר לא היה. ושוב, על פי תכנית שרק את כתבת - השתתפנו כולנו במסיבת הפרידה - בסעודה האחרונה. השפתיים עושות מאמץ לא אנושי לחייך, העין דומעת והלב מתכווץ. ואת שוב - הכוהגת הגדולה של הטקס, בכוח האחרון שעוד נותר בך, אוחות חזק חזק בנכס הגדול והעצום שהיה לך כל חייך - החברים! אמש עוד ביקשתי לערוך את הפגישה האחרונה, עליתי אל המחלקה בבית החולים ורציתי להיפרד. הדבר לא התממש.

שעה קלה לאחר מכן מצאה אותי ההודעה הצפויה והאינדיבידואלית ואני עצרתי ושאלתי עצמי בתמימות שכל כך איפיינה את יחסינו - איך זה שאין זו את שמצלצלת ואומרת לי בדרך ובשפה שכל כך אהבנו: "שושיק נפרדים".

שלום לך, סימה האחת והיחידה

שי הרמש

פּוֹלֵת הַנוֹסֵט לַיִד

צִלּוֹן אֲבִים
כֵּן תַּחֲלוֹת תַּשֵּׁן"א
22.07.1984

אַחַר פְּסִיט חֲבִירִים

בֵּן שֶׁ הַבֵּיתָה לְאַחַר הַ"מֵּאָחָה"	צִוִּים מֵתִלְבָּטוֹת פּוֹשֵׁת בּוֹ,
אֵחָ חוֹלֵר לְמִשְׁכָּה	יָדִים מְלִיצוֹת לְחֻצוֹת יָדוֹ
יָדָע תְּהַכּוֹכוֹת צִוִּים	רוּחַ אַחֲרַת צוֹבֵרֵת
וְצֵר "שֵׁנוֹי גִּישָׁה"	וְלִבּוֹ לִבּוֹ מֵתִמוּטֵט בְּקִרְבוֹ
בֵּן שֶׁ הַבֵּיתָה לְאַחַר הַמֵּאָחָה.	

בֵּן שֶׁ הַבֵּיתָה
 מֵחֶפֶז חִיוֹק, חִיבּוֹק שֶׁ אֵהָבָה
 בֵּן הַחוֹלֵר לְמִקּוֹם נְצוּרִיו,
 לְחֲבִירִים, לְבִתִּים, לְצִוִּים וְלִשְׂמִיָּלִים.
 בֵּן שֶׁ הַבֵּיתָה אֵיךְ כֵּל אֹהֲבִיו ?
 שֶׁ לֵב נִיר

צִלּוֹן אֲבִים
 כו' אִייר תַּשֵּׁן"א
 9 בִּמְאִי 1991

כֵּן מִיָּלִים צֵל קִיטָה אֲבִים

בְּתַחֲלִילָה הַקִּיץ נִכְנָסוּ שְׁלוֹמִית אֶלְמוּג וְאֲנִי, לְנוֹשָׂא קִלִּיטָה.
 פְּעִלְנוּ לְקִלִּיטָה מִשְׁפָּחוֹת תַּחַת עֵקֶרֶן שֶׁל "לֹא בְּכֵל מַחִיר". וְלֹא "לְמֵלֵא דִירוֹת". הֵיינו בְּקֶשֶׁר עִם
 25 מִשְׁפָּחוֹת אֲשֶׁר בְּמִשְׁךְ הַקִּיץ בָּאוּ אֵלֵינוּ, הַתֵּאֲרָחוּ וּבְחִנּוּ בְּחִינָה רֵאשׁוֹנִית. עִם חֵלֶק מֵהֶם הַחֲלַטְנוּ
 לְנִתֵּק אֶת הַקֶּשֶׁר וְהַחֲלַק הָאֲחֵר הַתְּפוּזֵר אוֹ וִיתֵר עַל רַעִיּוֹן הַקְּבוּץ.
 הַקִּלִּיטָה שֶׁלְנוּ מוֹדְכֵבֵת וַיֵּשׁ בָּהּ מוֹזְרוּיוֹת. אֲנִי מִבִּיאִים אֲנָשִׁים אֵלֵינוּ לְקִיבוּץ, הֵם
 מִתְּחַלְקִים אֵייתָנוּ בְּזִכּוּיוֹת (גַּם בְּחֻבּוֹת). וְאוּלַי זֶה מְנוֹגֵד לְטִבֵּעַ לְהַכְנִיס אָדָם הַבֵּיתָה, לְעִשׂוֹתָהּ
 שׁוֹתֵף לְכֹל מֵה שֶׁבִּבֵיתָנוּ וְלִמָּה שֶׁבִּנְיָנוּ בְּשָׁנוֹת חֵיינוּ בְּקְבוּץ.
 וְאוּלַי יֵשׁ פֶּה גַם פֶּן חִיבֵי לְקִלִּיטָה אֲנָשִׁים חֲדָשִׁים הַמְּבִיאִים רוּחַ חֲדָשָׁה. מִרְחִיבִים אֶת הַמַּעְגֵל וְאֵת
 יְכוּלַת הַתְּמָרוֹן שְׁקִיִּים בְּקְבוּץ.
 לְנוּ הֵיא הַזְכוּת לְבַחֹן בְּעֵין, תַּחַת זְכוּכִית מְגַדֵּלֵת כֹּל מִי שֶׁמִּצְטָרֵף אֵלֵינוּ לְבֵיתָנוּ. זֶה נִשְׁמַע אוּלַי
 בּוֹמְבִסְטִי אֲבֵל זֶה אוֹתְרוּתֵינוּ וְדֵק בְּגִלְלָה זֶה הֵייֵתִי נִשְׁאֲרֵת בּוֹעֵדָה לְנִצָּח (אֵין חֶשֶׁשׁ כֹּזֵה)
 סִימָה בָּאֵר